

Bjerg

Men for det andet mener jeg ikke, det vil være rigtigt at tilkende Brugerne af disse Tiendepartsgaarde hverken Jagtret eller Erstatningsret, thi disse Gaarde er jo fuldkommen fri Ejendom — de skal opretholdes, men de er for øvrigt fri Ejendom — og jeg er bange for, at hvis Lovgivningsmagten nu traf den Bestemmelse, at Brugerne af saadanne Ejendomme skulde have Jagtret eller Erstatningsret, gjorde man dem en daarlig Tjeneste, idet det staar vedkommende Ejer frit for naar som helst at sige dem op; der er ingen Lovbestemmelse, som hindrer ham deri, han vil kunne indsette en Bestyrer i Stedet for dem, hvis de kræver Jagtret eller Erstatning i Henhold til Loven. Jeg tror ikke, det Spørgsmaal kan løses ved en Jagtlov. Forholdet er noget anderledes for Lejehusene, fordi vi der har givet en 8 Aars Lejeret ved en tidligere Lovgivning, men saa længe noget saadant ikke er fastsat for Brugerne af Tiendepartsgaardene, kan der ikke her ske noget, som er til Fordel for dem. Jeg tror, man skal undersøge Sagen først, og det, som jeg agter at gøre — og som jeg har meddelt Udvalget, at jeg vil gøre —, er at søge Oplysning om, hvor mange der er af saadanne Gaarde, og hvor de er beliggende. Først naar vi har saadanne Oplysninger, forekommer det mig at være forsvarligt at tage Spørgsmaalet op til en Realitetsovervejelse.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen saavel som ogsaa det ærede Medlem Hr. Zahle spurgte mig om Grunden til, at den Ændring til § 1, der er stillet af et Mindretal, om Slettelse af Ordene: „og paa uskiftede Købstadjorder“, ikke havde vundet Tilslutning fra anden Side. Jeg skal dertil svare, at det beror ikke paa en Misforstaaelse fra min Side, naar jeg ikke vil kunne give min Tilslutning dertil. Derimod beklager jeg, at jeg har forsomt eller ikke har haft Lejlighed til paa et tidligere Tidspunkt at give det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen Oplysning om, hvorfor jeg ikke havde givet min Tilslutning dertil. Sagen er nemlig den, at hvis ærede Medlemmer vil se paa § 2 i det oprindelige Lovforslag — denne Paragraf er i saa Henseende ikke blevet ændret —, saa indledes denne Paragraf med disse Ord: „Den Grundejer, der ikke har Jagtret paa sin Grund, er berettiget til at forlange Jagtretten afløst, hvilket ogsaa gælder paa den

kongelige Vildtbane og paa udskiftede Købstadjorder.“ Det vil med andre Ord sige, at naar vi her bliver enige om at vedtage Lovforslaget med de Ændringer, der kan nyde Fremme ved anden Behandling — jeg haaber, vi vedtager Forslaget —, saa har enhver Ejer af tidligere Købstadjord, der er udskiftet, fuld Ret til at forlange Jagtretten afløst, saaledes at han kan overtage den, og i § 2 fortsættes med Bestemmelser om, hvorledes denne Jagt afløses, Bestemmelser, der gaar ud paa, at han skal betale et Vederlag, der svarer til det, Jagtretten kan anses for at være værd, naar den reelle Værdi bliver kapitaliseret. Naar altsaa disse Ord om, at Jagtretten paa udskiftede Købstadjorder tilkommer Kommunen, staar her i Lovforslaget, saa er det, fordi det, hvis de ikke stod der, kunde opfattes som en Ændring i Modsætning til den tidligere Lovgivning, saaledes at Lovgivningsmagten pludselig vilde tage Jagtretten fra dem, der nu har den, og lægge den til andre uden Vederlag, og det er ikke Meningen. Det er Meningen, at de Kontrakter, der er afsluttet, de Salgsdokumenter, der er oprettet, hvorved Købstæderne i sin Tid har solgt Grundene til Privatmand, men forbeholdt sig Jagtretten, skal respekteres; det vil vi ikke gribe ind i; men vi giver den Mand, der har købt saadan Jord, i § 2 en udtrykkelig Adgang til, at han kan forlange Jagtretten afløst, mod at han godtgør, hvad Kommunen har til gode. Dermed tror jeg, man har fundet en Løsning, som maa kunne tilfredsstillende. Jeg tillader mig derfor at henstille til det ærede Medlem Hr. Kr. Pedersen, om han ikke for sit Vedkommende vil føle sig tilfredsstillet, saaledes at dette Ændringsforslag kan tages tilbage.

Med Hensyn til Indførelse af Jagtkort er der ikke opnaaet Enighed. Jeg beklager, at man fra Socialdemokratiets Side ikke har kunnet give sin Tilslutning til overhovedet at indføre Jagtkort. Jeg anser det for en meget vigtig Bestemmelse, fordi det vil medføre en Indskrænkning af Jægerens Antal, navnlig paa den Maade, at alle de Personer, der overhovedet ikke burde gaa paa Jagt, gaar ud. De, der har Jægerblod i sig og har Lyst til den Idræt, som Jagten er, og som har Øvelse i og Forstand og Forsigtighed til at omgaaes med Jagtgeværer, vil nok tage deres Jagtkort; men der er alt